

MUSEU DEL FERROCARRIL DE CATALUNYA

A VILANOVA I LA GELTRÚ

Plaça d'Eduard Maristany, s/n
(al costat de l'estació de tren)

08800 Vilanova i la Geltrú

938 158 491

www.museudelferrocarril.org

HORARIS

De dimarts a diumenge de 10:00 a 14:30 h.

Dissabte de 10:00 a 14:30 i de 16:00 a 19:30h.

* Horaris especials els dies 28 i 29 de març.

Obert de 10:00 a 14:30 i de 16:00 a 19:30 h. Dilluns de Pasqua,
tancat.

Del 23 de març al 5 de maig, cada diumenge a partir de les 12,
vermuts Musicals a La Casa dels Trens.

Inauguració 23 de març a les 12 h, cloenda 5 de maig.

El grup vilanoví de rock alternatiu Hollow Empty Minds
acompanyarà la inauguració i clausura de l'exposició en una
trobada intergeneracional entre amants del Rock&Roll.

COL·LABORA:

EXPOSICIÓ EL TREN DE LA COSTA AMB ELS SÍREX

Voy a contar, lo que pasó...

El tren de la costa amb Els Sírex, és una exposició pensada i produïda pels *Parents Pobres*, grup independent d'artistes de Vilanova i la Geltrú, per exhibir-se a la sala Panoràmica del Museu del Ferrocarril de Catalunya. És una interpretació lúdica que recorda i reprèn la trajectòria artística del mític grup de rock barceloní **Els Sírex** i en concret d'una de les seves cançons més conegudes: 'El tren de la costa', una cançó de llarg recorregut.

Els Sírex, grup de rock barceloní sorgit a començaments de la dècada de 1960 al barri mariner de la Barceloneta, aconseguí una gran fama i molts èxits musicals. Van fer molt de soroll, van cridar l'atenció dels joves i sobretot van fer cantar i ballar qui els escoltaven, convertits de cop en els seus fans. Després de viatjar de gira per l'Amèrica del Sud, **Els Sírex** van decidir separar-se, era el 1971, però cinc anys més tard es van tornar a ajuntar per continuar donant guerra, gaudint i continuar fent ballar i cantar els vells roquers i les belles roqueres amb més força encara.

Les cançons de **Els Sírex** són trepidants i amb ritme molt marcat, són pur Rock&Roll, vitals i trencadores, tendres i dures a la vegada. Música que ens acompanya, cançons que tenen la força del record i, paradoxalment, mai no passen de moda. Són tonades que esdevenen clàssiques, *hits* de la música popular, modernes sempre i amb el significat propi i profund que cadascú de nosaltres té interioritzat. La mateixa lletra ens parla de moltes coses diferents segons qui l'escolta.

Els *Parents Pobres* són el grup d'artistes vilanovins que ha entomat el repte de retrobar i tornar a explicar què va passar amb el tren de la costa de **Els Sírex**.

Els s'han ajuntat per fer tremolar tot allò establert, per fer remoure els esquelets inconscients i els caps pensants. Junts fan força soroll i amb les seves accions d'art criden l'atenció, són de mena transgressora i de caràcter inquiet, com la música rock.

Amics d'en Leslie de **Els Sírex**, han parit un homenatge que vol recuperar l'esperit rebel dels anys seixanta i escombrar totes les coses que fan nosa.

En Ferran Ferrer Margalet és l'ànima dels *Parents Pobres*, pal de paller o, millor dit, el cabrestant, l'avi del grup, tots ells pobres però honorats; en Fèlix Pasqual és el retratista, fotògraf del mític Diari de Vilanova, desaparegut en combat; en Sergi Salvó, àlies "Iacaré", és un ninotaire que navega i neda sense guardar la roba. En Lluís Amaré és un nou membre afegit a aquesta família desestructurada, experimental i alternativa que són els *Parents Pobres*.

Els *Parents Pobres* fan seu l'esperit cavalleresc i senten com a propi l'ordre de cavalleria que lluita contra la tirania i la injustícia. Com a bons llunàtics que són els agrada cantar les veritats a la llum de la lluna i bescantar amb ironia tot el que es fa i desfà de la via per amunt. Si fossin rics no farien res perquè, tot i que estan necessitats de moltes coses, són rics en idees i en fer memòria dels moments màgics de la vida, com aquest instant en què va arrencar 'El tren de la costa', una cançó amb un llarguíssim recorregut:

"Voy a explicar lo que pasó, cuando me iba, me dirigía yo hacia la costa en la estación..."

Isidre Roset i Juan.
Doctor en història de l'art
i crític d'art de L'Eco de Sitges.